

[Socialministeren]

tage de 2 år, det tager, så vi får en virkelig grundig kulegravning af bistandslovens bestemmelser. Hovedmålet med Graversenudvalgets arbejde er jo at undersøge, på hvilken måde man kan indrette reglerne sådan, at man får mulighed for at gribe ind på et tidligere tidspunkt, så man kan undgå fjernelser. Det er helt klart hovedmålet. Derudover er der en række sideproblemer, herunder spørgsmålet om børnenes slægt og slægtninges rettigheder til samværsret osv.

Så bliver jeg spurgt direkte af hr. Glønborg, om Socialstyrelsen vil ændre sin vejledning sådan, at der kommer til at stå »skal« i stedet for »bør«. Jeg tror, det var sådan, at spørgsmålet blev formuleret.

Hvis vi nu læser hele sætningen, vil det nok ikke ændre så meget. Der står i vejledningen:

»Muligheden for at vælge eventuel familie, f.eks. bedsteforældre, som opholdssted for barnet bør indgå i overvejelserne.«

Om der står »skal« eller »bør«, ændrer i og for sig ikke meget. Der er stadig væk tale om at overveje nogle muligheder.

Der er da ingen, som det også er sagt af ordførere her, der vil overveje ikke at benytte sig af den mulighed, hvis den foreligger og er realistisk. Jeg synes altså, at der er meget god grund til, i modsætning til hvad hr. Glønborg sagde, at afvente Graversenudvalget, fordi tingene hænger meget sammen i disse indviklede spørgsmål.

Så prøvede hr. Glønborg at fortælle os, at vi ikke overholdt den nye FN-konventions tekst. Det er vi ved at undersøge, men jeg vil gerne sige, at vi her i Danmark hidtil ikke har fundet, at det var en god idé at gennemføre regler om adgang til samværsret med et barn for andre end dets forældre. Det er også mit svar til hr. Nør Christensen, som bad om, at det måtte indgå i Graversenudvalget. Det er altså ikke længere siden end 1983 – tror jeg det var – at vi har fået et betæknings- eller arbejdsgruppearbejde om det fra Justitsministeriet, og så er det måske lidt hurtigt igen at skulle overveje det.

Spørgsmålet om, hvorvidt den opfattelse, vi hidtil har haft i Danmark, vil være i overensstemmelse med FN's konvention om barnets retsstilling, vil være en af de ting, som skal overvejes i forbindelse med, at Danmark tiltræder konventionen. Det arbejde er, som jeg også nævnte i mit indlæg, i gang.

Men jeg vil gerne allerede nu oplyse, at der ikke er noget, der tyder på, at den nugældende danske praksis skulle være i strid med konventionen. Såfremt det skulle være det, vil man kunne klare det ved, at Danmark tager forbehold. Det kan man altid gøre over for en FN-konvention. Man kan også vælge at rette sig efter den og gå imod den arbejdsgruppe, der afgav rapport for nogle år siden.

Så vil jeg gerne vende mig til fru Jytte Andersen, som foreslog, at vi på et tidspunkt skulle tage en folketingsdebat – jeg forstod, det skulle være en samlet folketingsdebat – om børns rettigheder på baggrund af resolutioner fra Nordisk Råd, FN-konventionen og Graversenudvalget. Om det vil være hensigtsmæssigt at tage det hele under ét, ved jeg ikke, men jeg er meget interesseret i, at vi går videre med arbejdet om børns rettigheder. Jeg kunne meget godt forestille mig, at Graversenudvalget måtte komme til det resultat, at en del problemer, måske endda større end dem, de løser, står uløste hen, og at man må tage fat på dem senere. Jeg er helt enig i, at vi under den ene eller anden form bør have en diskussion om FN-konventionen og Nordisk Råds resolution, for det synes jeg er meget påkrævet. At vi skal diskutere Graversenudvalget, som jo direkte bliver bedt om at komme med lovforslag, det giver sig selv.

Fru Jytte Andersen ønskede også, at vi skulle diskutere børns medinddragelse. Om det bør jeg så dog lige sige, at det indgår faktisk i den målsætning, vi nu har ført ind i bistandsloven om dagpasningstilbud. Her siger vi jo direkte, at daginstitutioner bør tage forældre og børn med på råd.

De øvrige ting mener jeg også indgår i Graversenudvalget, så det behøver jeg måske næppe kommentere.

Så havde hr. Glønborg ordet igen og sagde, at meningen med denne debat var at lægge pres på systemet. Jeg ved ikke, om man mener, at man har opnået det med denne debat. Det kan man selv vurdere bagefter, når man har læst det. Jeg synes ligesom mange andre ordførere, at tidspunktet for denne debat simpelt hen er det mest akavede, det overhovedet kunne være. Formuleringen er ualmindelig uegnet til en debat, al den stund vi lige efter jul i Folketingets Socialudvalg skal have en grundig debat om Graversenudvalget.